

PĀVILA AUTORITĀTE UN EVANĢĒLIJS

SABATA PĒCPUSDIENAI

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

2. Pēt. 3:15, 16; Gal. 1; Fil. 1:1, Gal. 5:12

ATMIŅAS PANTS:

„Jo vai tad es tagad runāju cilvēkiem pa prātam vai Dievam? Jeb vai es cenšos cilvēkiem patikt? Ja es vēl cilvēkiem censtos patikt, tad es nebūtu Kristus kalps.” (Gal. 1:10)

Universitātes studenti izveidoja centru, kur ikviens bija laipni gaidīts, neskatoties uz rasi, dzimumu, sociālo statusu vai reliģisko pārliecību. Iedomājies, kā būtu, ja tad, kad studenti pēc vairākiem gadiem šeit atgrieztos, viņi atklātu, ka citi studenti centru ir pārveidojuši. Plašā telpa, kur bija pietiekami daudz vietas sadraudzībai un kas bija paredzēta vienotības izjūtas radīšanai, būtu sadalīta daudzās mazākās istabiņās, ar norādēm, kurai rasei, dzimumam utt. ir atļauts ieiēt. Studenti, kas bija pārtaisījuši centru, apgalvotu, ka viņu kompetence izdarīt šīs pārmaiņas nāk no gadsimtiem senas prakses.

Rakstot vēstuli Galatiešiem, Pāvils saskārās ar ļoti līdzīgu situāciju. Viņa plānu, ka pagāni var pievienoties, balstoties tikai uz ticību vien, apšaubīja viltus skolotāji, kas uzstāja, ka pagāni ir jāapgauza, pirms viņi kļūst draudzes locekļi.

Pāvils saprata, ka šī nostāja ir uzbrukums pašai evaņģēlija būtībai. Tāpēc viņam bija jāatbild. Viņa atbilde ir vēstule galatiešiem.

Lūdzu, iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles studijām 8. oktobrī.

PĀVILS, VĒSTULES AUTORS

Izlasi 2. Pēt. 3:15, 16. Ko šie panti mums atklāj, kāda bija pirmkristiešu draudzes attieksme pret Pāvila rakstiem? Ko tas mums māca par to, kā darbojas inspirācija? _____

Kad Pāvils rakstīja vēstuli galatiešiem, viņš necentās radīt literāru meistardarbu. Bet gan Svētā Gara vadībā Pāvils minēja specifiskas situācijas, kas bija saistītas ar viņu un ticīgajiem Galatijā.

Pāvila apustuliskajā kalpošanā tādām vēstulēm kā vēstulei galatiešiem bija būtiska loma. Kā misionārs pagānu pasaulē Pāvils nodibināja daudzas draudzes visā Vidusjūras piekrastē. Lai gan viņš šīs draudzes apmeklēja, cik vien bieži spēja, viņš nevienā vietā neuzkavējās pārāk ilgu laiku. Lai kompensētu savu prombūtni, Pāvils rakstīja vēstules draudzēm, lai tās vadītu. Laika gaitā Pāvila vēstuļu kopijas tika nodotas arī citām draudzēm (Kol. 4:16). Lai gan dažas Pāvila vēstules ir pazudušas, vismaz 13 Jaunās Derības grāmatām ir viņa vārds. Kā parāda iepriekšminētie Pētera vārdi, jau no paša sākuma tās tika uzskatītas par Rakstiem. Tas parāda, kādu autoritāti Pāvila kalpošana jau agri bija ieguvusi draudzes vēsturē.

Kādu laiku daži kristieši ticēja, ka Pāvila vēstules ir unikālas formas ziņā – īpašs formāts, ko radījis Gars inspirētajam vārdam. Šis uzskats mainījās, kad divi jauni zinātnieki no Oksfordas, Bernhards Grenfelle un Arturs Hants, atrada Ēģiptē 500 tūkst. seno papirusu (dokumenti, kas rakstīti uz papirusa, ko lietoja kā materiālu rakstīšanai dažus simtus gadu pirms un pēc Kristus). Līdz ar vecākajām Jaunās Derības kopijām viņi atrada arī pavadzīmes, nodokļu atmaksas, receptes un personīgas vēstules.

Visiem par lielu pārsteigumu izrādījās, ka forma, ko savās vēstulēs lieto Pāvils, tiek lietota visās to laiku vēstulēs. Tā sākās (1) ar sasveicināšanos, kur minēts saņēmējs un sūtītājs un kas satur arī sveicienu, (2) pateicību, (3) vēstules pamatdaļu un beigās (4) noslēdzošo piebildi.

Īsāk sakot, Pāvils izmantoja savam laikam atbilstošu formu, uzrunājot savus laikabiedrus caur tādu mediju un tādā stilā, kas viņiem bija labi pazīstams.

Ja Bībele tiktu rakstīta šodien, kā tu domā, kādu mediju, formu un stilu Kungs būtu izvēlējis, lai aizsniegtu mūs? _____

PĀVILA AICINĀJUMS

Lai gan Pāvila vēstules ir rakstītas senās vēstules formā, vēstule galatiešiem satur daudz unikālu iezīmju, kas nav atrodamas citās Pāvila vēstulēs. Ja mēs tās ieraugām, šīs atšķirības var palīdzēt labāk saprast situāciju, ko Pāvils risina.

Salīdzini Pāvila sveicienu Gal. 1:1, 2 ar to, ko viņš raksta Ef. 1:1, Fil. 1:1 un 2. Tes. 1:1. Ar ko sveiciens galatiešiem atšķiras no citiem, un kas tiem kopīgs? _____

Sveiciens galatiešiem ir ne tikai nedaudz garāks nekā citi, bet viņš arī maina savu ierasto veidu, aprakstot savu apustuliskās autoritātes pamatu. Vārds „apustulis” burtiski nozīmē „kāds, kas ir sūtīts” vai „vēstnesis”. Jaunajā Derībā tas sākotnēji tika attiecināts uz divpadsmit Jēzus mācekļiem un citiem, kam parādījās augšāmcelušais Kristus un ko Viņš norīkoja būt par Viņa lieciniekiem (Gal. 1:19, 1. Kor. 15:7). Pāvils apliecina, ka viņš pieder pie šīs izredzētās grupas.

Fakts, ka Pāvils tik stingri noliedz, ka viņa apustuliskums būtu kāda cilvēka iecelts, norāda, ka bija kāds Galilejā, kurš mēģināja pazemināt viņa apustulisko autoritāti. Kāpēc? Kā mēs jau redzējām, draudzē bija kādi, kas nepriecājās par Pāvila sludināto glābšanu, tikai balstoties uz ticību Kristum vien un nevis uz likuma darbiem. Viņiem likās, ka Pāvila evaņģēlijs samazina paklausības nozīmi. Šie nemieru cēļāji bija viltīgi. Viņi zināja, ka Pāvila evaņģēlija vēsts bija tieši saistīta ar viņa apustulisko autoritāti (Jāņa 3:34), un viņi bija nolēmuši uzsākt spēcīgu uzbrukumu šai autoritātei.

Tomēr viņi nenoliedza Pāvilu kā apustuli tiešā veidā, viņi tikai uzstāja, ka tam patiesībā nav tik liela nozīme. Iespējams, viņi norādīja, ka Pāvils nebija viens no sākotnējiem Jēzus sekotājiem. Tāpēc viņa autoritāte nebija no Dieva, bet no cilvēkiem – varbūt no draudzes vadītājiem Antiohijā, kas bija norīkojusi Pāvilu un Barnabu kā misionārus (Ap. d. 13:1-3). Vai arī tā nāca no Ananijas, kurš kristīja Pāvilu (Ap. d. 9:10-18). Viņu acīs Pāvils bija vienkārši vēstnesis no Antiohijas vai Damaskas, nekas vairāk! Rezultātā viņi apgalvoja, ka Pāvila vēsts ir tikai viņa paša pieredze, nevis Dieva Vārds.

Pāvils redzēja briesmas, ko saturēja šie apgalvojumi, un viņš nekavējoties aizstāvēja savu Dieva doto apustuļa autoritāti.

Kādos veidos, arī viltīgos, Rakstu autoritāte tiek izaicināta mūsdienās mūsu draudzes robežās? Kā mēs varam ieraudzīt šos izaicinājumus? Vēl svarīgāk – kā tie (varbūt) ir ietekmējuši tavas domas par Bībeles autoritāti? _____

PĀVILA EVANĢĒLIJS

Ko vēl Pāvils uzsver, aizstāvot savas apustuļa tiesības vēstules galatiešiem ievadā?
Salīdzini Gal. 1:3-5 ar Ef. 1:2, Fil. 1:2 un Kol. 1:2. _____

Viena no unikālajām Pāvila vēstuļu iezīmēm ir veids, kā viņš savos sveicienos saista vārdus “žēlastība” un “miers”. Šo divu vārdu kombinācija ir grieķu un jūdu pasaulē visbiežāk sastopamo sveicienu modifikācija. Tur, kur grieķu autors būtu rakstījis „sveiciens” (chairein), Pāvils raksta „žēlastība”, kas grieķu valodā ir līdzīgs vārds (charis). Tam Pāvils pievieno tipisku jūdu sveicienu „miers”.

Šo divu vārdu kombinācija nav tikai vārdu spēle. Tieši pretēji, šie vārdi apraksta viņa evaņģēlija vēsts pamatus. (Patiesībā Pāvils izmanto šos divus vārdus vairāk nekā jebkurš cits Jaunās Derības autors.) Žēlastība un miers nav no Pāvila, bet no Dieva Tēva un Kunga Jēzus Kristus.

Kādus evaņģēlija aspektus Pāvils iekļauj Gal. 1:1-6? _____

Lai gan Pāvilam nav daudz vietas, lai savā ievadā attīstītu evaņģēlija dabu, viņš meistarīgi apraksta evaņģēlija būtību tikai dažos īsos pantos. Kas ir centrālā patiesība, uz ko balstīts evaņģēlijs? Pēc Pāvila domām, tā nav saskaņa ar likumu, ko bazūnēja Pāvila pretinieki. Tieši pretēji, evaņģēlijs pilnībā balstīts uz to, ko Kristus ar savu nāvi pie krusta un augšāmcelšanas mūsu labā ir paveicis. Kristus nāve un augšāmcelšanās izdarīja to, ko mēs savā labā nekad nebūtu spējīgi paveikt. Tas salauza grēka un nāves spēku, atbrīvojot Viņa sekotājus no ļaunā varas, kas tik daudzus tur bailēs un atkarībā.

Izsakot brīnišķīgo vēsti par žēlastību un mieru, ko Dievs mums ir devis Kristū, viņš tūlīt sāk slavēt Dievu (5. p.).

Pamēģini uzrakstīt savu izpratni par evaņģēliju tik daudz vārdos, cik Pāvils lietoja Gal. 1:1-5. Paņem uzrakstīto līdzi uz Bībeles izpētes grupu. _____

NEKĀDA CITA EVANĢĒLIJA

Kas Pāvila vēstulēs parasti seko ievadvārdiem? Ar ko atšķiras vēstule galatiešiem? Salīdzini Gal. 1:6 ar Rom. 1:8, 1. Kor. 1:4, Fil. 1:3 un 1. Tes. 1:2 _____

Lai gan Pāvils savās vēstulēs draudzēm risina dažādus izaicinājumus un problēmas, viņam ir ieradums pēc ievadvārdiem izteikt lūgšanu vai pateicību Dievam par savu lasītāju ticību. Viņš to dara pat vēstulēs korintiešiem, kuri iestājās ar apšaubāmu uzvedību (salīdzini 1. Kor. 1:4 un 5:1). Tomēr situācija Galatijā ir tik satraucoša, ka Pāvils izlaiž pateicību pilnībā un tūlīt ķeras pie lietas.

Kādus stiprus vārdus Pāvils izmanto, kas parāda, cik lielas bija viņa bažas par to, kas notiek Galatijā? Izlasi Gal. 1:6-9, 5:12. _____

Pāvils neaiztaupīja nevienu vārdu apsūdzībā pret galatiešiem. Vienkārši sakot, viņš apsūdz viņus nodevībā pret aicinājumu būt kristietim. Patiesībā vārds „pievēršaties”, kas izmantots 6. pantā, bieži tiek lietots, rakstot par kareivi, kurš ir parādījis neuzticību savai zemei, dezertējot no armijas. Garīgi runājot, Pāvils saka, ka galatieši ir pārbēdzēji, kas pagriezuši muguru Dievam.

Kā galatieši ir pametuši Dievu? Pievēršoties citam evaņģēlijam. Pāvils nesaka, ka ir vairāki evaņģēļi, bet ka draudzē ir daži, kas, sludinot, ka ar ticību Kristum nepietiek (Ap. d. 15:1-5), rikojas tā, it kā būtu vēl kāds. Pāvils ir tik satraukts par evaņģēlija sagrozīšanu, ka vēlas, lai ikviens, kas sludina citu evaņģēliju, kristu zem Dieva lāsta! (Gal. 1:8). Pāvilam tas liekas tik svarīgi, ka viņš vienu un to pašu pasaka divreiz (Gal. 1:9).

Mūsdienās draudzē ir tendence (dažviet) padarīt pieredzi augstāku par doktrīnu. Svarīgāk par visu (tā mums māca) ir mūsu piedzīvojumi, mūsu attiecības ar Dievu. Lai arī cik svarīgi piedzīvojumi, ko tas, ko Pāvils šeit mums māca, liecina par pareizu doktrīnu svarīgumu? _____

PĀVILA EVANĢĒLIJA IZCELSME

Nemieru cēlāji Galatijā uzstāja, ka Pāvila evanģēlijs patiesībā ir radies no viņa vēlmies iegūt citu cilvēku atzinību. Ko Pāvils savā vēstulē būtu rakstījis citādi, ja viņš būtu meklējis tikai cilvēku atzinību? Pārdomā Gal. 1:6-9, 11-24. _____

Kāpēc Pāvils nepieprasīja, lai pagāni, kas atgriežas pie Dieva, tiktu kristīti? Pāvila oponenti apgalvoja, ka tas ir tāpēc, ka Pāvils vēlējas par katru cenu atgriešanos. Varbūt viņi domāja, ka tāpēc, ka Pāvils zina par pagānu iebildumiem pret apgraižšanu, viņš to nepieprasīja. Viņš bija dancotājs pēc cilvēku stabules! Atbildot uz šiem apgalvojumiem, Pāvils norāda saviem pretiniekiem uz spēcīgajiem vārdiem, ko viņš ir uzrakstījis 8. un 9. pantā. Ja viss, ko viņš vēlējas, bija cilvēku atzinība, tad viņš noteikti būtu atbildējis citādi.

Kāpēc Pāvils saka, ka ir neiespējami būt Kristus sekotājam un vienlaikus censties izpatikt cilvēkiem? _____

Pēc Pāvila apgalvojuma 11. un 12. pantā, ka viņš ir saņēmis savu evanģēliju un pilnvaras tieši no Dieva, kā viņa vārdi 13. – 24. pantā to pierāda? _____

13. – 24. pants ir autobiogrāfisks ziņojums par Pāvila situāciju pirms atgriešanās (13., 14. p.), atgriešanās laikā (15., 16. pants) un pēc tam (16. – 24. p.). Pāvils apgalvo, ka visu šo notikumu apstākļi padara pilnīgi neiespējamu to, ka šie notikumi būtu no kāda cita, ne no Dieva. Pāvils nesēž, rokas klēpī salicis, un neļauj nevienam izturēties nevērīgi pret viņa vēsti, apšaubot viņa aicinājumu. Viņš zina, kas ar viņu ir noticis, viņš zina, ko viņš ir aicināts mācīt, un viņš to arī darīs, vienalga, ko tas maksā.

Cik pārliecināts/-a tu esi par savu aicinājumu Kristū? Kā tu vari droši zināt, ko Dievs ir aicinājis tev darīt? Vienlaikus, pat ja esi drošs/-a par savu aicinājumu, kāpēc tev jāmācās ieklausīties citu cilvēku padomos? _____

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

„Gandrīz ikvienā draudzē bija locekļi, kas bija dzimuši jūdi. Pret šiem jaunpienācējiem jūdu skolotājiem bija atvērta pieeja, un caur tiem viņi ieguva draudzē savām kājām drošu pamatu. Uz Rakstu pamata bija neiespējami atmest Pāvila mācītās doktrīnas. Tāpēc viņiem vajadzēja ķerties pie visnegodīgākajiem mēriem, lai neitralizētu viņa ietekmi un vājinātu autoritāti. Viņi pasludināja, ka viņš nav bijis Jēzus mācekļis un ka nav saņēmis Viņa norikojumu, tomēr viņš uzdrošinās mācīt doktrīnas, kas ir tieši pretējas tām, pie kurām turas Pēteris, Jēkabs un citi apustuļi. (..)

Pāvila dvēsele bija satraukta, redzot ļaunumu, kas draudēja ātri iznīcināt šīs draudzes. Viņš nekavējoties rakstīja galatiešiem, atklājot viņu viltus teorijas, un ar lielu stingrību norāda tos, kas bija atkāpušies no ticības.” E. Vaita „Pāvila dzīves skices” (Sketches from the Life of Paul), 188., 189. lpp.

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Grupā izlasiet savus paskaidrojumus, kas ir evaņģēlijs. Ko jūs varat mācīties cits no cita uzrakstītā?

2. Pāvils savā sveicienā galatiešiem paziņo, ka Jēzus nāvei ir zināms iemesls. Kas bija šis iemesls, un kāda tam ir nozīme mūsdienās?

3. Gal. 1:14 Pāvils saka, ka viņš ir ļoti dedzīgs tēvu paražu aizstāvis. Ar paražām viņš, iespējams, saprot gan farizeju mutvārdu tradīcijas, gan Veco Derību pašu par sevi. Kāda loma (ja vispār ir) tradīcijām ir mūsu ticībā? Kā Pāvila pieredze mūs brīdina attiecībā uz tradīciju jautājumu kopumā?

4. Kāpēc Pāvils bija it kā tik „neiecietīgs” pret citādi domājošiem? Izlasi vēlreiz, ko viņš rakstīja par tiem, kam ir atšķirīga izpratne par evaņģēliju. Kā mūsdienu draudzē vajadzētu izturēties pret tiem, kam ir tāda stingra bez kompromisu nostāja?

KOPSAVILKUMS:

Viltus skolotāji Galatijā centās noniecināt Pāvila kalpošanu, pasludinot, ka viņš kā apustulis un viņa evaņģēlija vēsts nav nākusi no Dieva. Pāvils skatās acīs abām šīm apsūdzībām jau pašos vēstules galatiešiem ievadvārdos. Viņš drosmīgi pasludina, ka ir tikai viens glābšanas ceļš, un apraksta, kā notikumi, kas saistīti ar viņa atgriešanos, parāda, ka viņa aicinājums var būt tikai no Dieva.